

نایا کتیبی (نهج البلاغة) هی چی که سیکه؟

< کوردی >

شیخ محمد صالح المنجد

وهرگیڕانی: دهستهی بهشی زمانی کوردی مایپه‌ری ئیسلام هاس

پیداچونه‌وهی: پشتیوان ساییر عه‌زیز

لمن ينسب كتاب " نهج البلاغة "

< كردي >

محمد بن صالح المنجد

ترجمة: فريق اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بشتيوان صابر عهزیز

نایا کتیبی (نهج البلاغة) هی چی کسینکه؟

ئەم پرسیارە ئاراستەیی مایپەری ئیسلام پرسیار و وەلام کراوە :

پرسیار : حەز دەکەم ئەو پرسیارە بکەم نایا کتیبی (نهج البلاغة) تا چەندیک راستە، وە نایا رای

بەریزتان چیه لەو بارەیهوه؟

وەلام : سوپاس وستایش بۆ خۆی گەورە و میهرەبان و دروود و سەلات و سەلام لەسەر پێشەوای مەروفاڵیەتی

محمدی پێغەمبەری ئیسلام و ئال و بەیت و هاوێڵ و شوینکەوتوانی هەتا هەتایە .

کتیبی (نهج البلاغة) لەو کتیبانەیه کە دراوێتە پال پێشەوای موسلمانان عەلی کوری ئەبو طالب (خۆی لێ

پازی بێت)، ئەم کتیبە زۆریک شتی تێدایە کە راجیاوازی لەسەر دروست بوو لەنیوان ئەو کەسانە کە

لەسەر ئیسلام دەژمێرین، وە بەپێی ئەو بنەما زانستییە کە زانیانی ئیسلام لەسەری دەپۆن، لەپێناو جێ

بەجێکردنی ئەو فەرمانە شەریعیە کە داوای ئەو دەکات کە دەبێت هەموو شتیک کە دەدرێتە پال کەسێک

بەدواداچۆنی بۆ بکریت تاوێکو بەراستی و دروستی بەسەلمی نایا ئەو ووتەیه، یان ئەو شتە (فعلا) ئەو کەسە

ووتیەتی یان هی ئەو، لەبەر ئەو پێویستە بگەرێنێو بۆلای زانیانی پەسپۆر تاوێکو دنیایە بین لەراستی

ئەوێ دراوێتە پال ئیمامی عەلی (خۆی لێ پازی بێت)، لەبەر ئەو ئەو شتە کە هاوێلانەو بە ئیمە

گەیشتو ئەصل و ئەسەرێکی هەیه لە شەریعەتدا، بەتایبەتی لە کەسێکی وەک ئیمامی عەلی یەو بۆ ئیمە

گوازابێتو (خۆی لێ پازی بێت)، ئەو پێشەوای بەریزە کە کۆمەڵێک لە خەلکی زیادەرۆییان کردووە لە

ئاستیدا، وکۆمەڵێک کەسێش کەمتەرخەمی و جەفایان نواندوو، بەلام خۆی گەورە ئەهلی سونەت و جەماعە

موفق کردووە کە لەو نێوئەندا ناوێندەدا ناوێندە گیر بن.

بەگەرانیو بۆلای ووتە و رای زانیان لەبارە ئێم کتیبەو، وە بە وورد بوونەو و بەراوورد کردن لە نیوان

ئەو بابەتانە کە لەو کتیبەدا هاتوو، و لەگەڵ ئەو رێوایەتە سەحیحانە کە لە پێشەوای عەلیو سەلامو (

خۆی لێ پازی بێت) بۆمان روون دەبێتو هەندیک لەو بابەتانە پێچەوانە ئێو زانیاریانە کە لێو

جیگیروو ثابت بوو .

تریش له مرؤقه کان له سهروو ووتهی مهخلوقاته وهن ئه وه بیگومان هه له هی کردوو، چونکه ووته و
 فهرمووده کانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له سهرو ووتهی ئه وهن، وه ههردوو کیشیان مهخلوق
 ودروستکراوی خودان ههروه ها وانا ومه بهستی راست ودروست که له ووته کانی عه لیدا بهدی ده کریت له
 ووتهی غه پیری ئه ویشدا هه بهدی ده کریت، به لام خاوه نی کتیبی (نهج البلاغه) وجگه ئه ویش ووته وگوفتاری
 زوریک له خه لکیان هیناوه و دوا یانه ته پال عه لی (خوای لی پازی بییت)، هه ندیک له ووتانه به ناوی
 عه لیه وه ده گپیرینه وه عه لی ووتونی، وه هه ندیک تریشی ووتهی راستن و هه قن شایسته ی ئه وهن که ئه و
 ووتبنی، به لام له راستیدا ووتهی غه پیری ئه ون، له بهر ئه وه ده بینین هه ندیک ووتهی جاحظ که له (البیان و
 التبین) دا، ووتونی، یان له هه ندیک کتیبی تریشدا که که سانیک جگه له ئیمامی عه لی ووتونی خاوه نی (نهج
 البلاغه) هاتوو وداوینیه ته پال عه لی (خوای لی پازی بییت)، ئه و ووتارانه ی که له و کتیبیدا
 نووسراونه ته وه، ئه گه بهاتایه هه مووی هی عه لی بونایه، ده بویه پیش نووسینی ئه م کتیبه له جیگای تر و
 کتیبی تردا به سه نه دی سه حیه وه له عه لیه وه گپیرابنه وه، جا ئه و که سه ی که پسپوړی و خبیره ی هه بییت به و
 ووتار و بابه تانه ی که بو خه لکی ده گپیرینه وه بو ی درده که ویت که زوربه یان، به لکو زوربه ی زوریان پیش
 نووسینی کتیبی (نهج البلاغه) نه زانراون، به مه هه ش دوړی ئه م مه سه له یه روون ده بیته وه، وه گه ر نا با ئه و
 که سه ی ئه م زانیاریانه ی ناو ئه و کتیبه ی گواسته وه ته وه روونی بکاته وه له چی کتیبکی تردا ئه و وتانه ی عه لی
 هه یه، یان چی که سیک له عه لیه وه (ره زای خوای لی بییت) گپراو به تیه وه، وه سه نه ده کانی کامانه ن، وه گه ر نا
 بانگه شه کردنی رووت هه موو که سیک پیی ده وپیریت، وه هه رکه سیک پسپوړ و شاره زا بییت به ناسینی ریگا کانی
 ئه هلی حه دیت، وناسینی شوینه وار و بابه ته گوازا وه کان و سه نه ده کان و بتوانیت راستی و ناراستیان لیک
 جوودا بکاته وه، بو ی روون ده بیته وه ئه و که سانه ی ئه و ووتار و بابه تانه یان له عه لیه وه گواسته وه ته وه زور
 دوورن له وه ی که له و که سانه بن که راست ودروستی له یه ک جودا بکه نه وه.

له و که سانه شی ئامازه یان داوه به دروی ناو ئه م کتیبه (خه طیبی به غدادی) یه له کتیبی (الجامع لاخلاق
 الراوی واداب السامع) له بهرگی 2/ لاپه ره 161 دا، ههروه ها (قاضي ابن خه له کان) و (سه دفی) و جگه
 له وانیش که سانیک تریش ئامازه یان داوه به م مه سه له یه، ده توانین ئه و ره خنانه ی له باره ی کتیبی (نهج
 البلاغه) وه ووتراوه، کورتیان بکه ینه وه له م چه ند دیره دا :

له نیوان نووسه ری ئه م کتیبه وئیمامی عه لیدا (خوای لی پازی بییت) حه وت ده سته له ریوایه تکاره کان
 بوونیان هه یه، به لام ئه م نووسه ره هه ستاوه هه ر هه موو ئه و حه وت ده سته یه ی سړپوه ته وه، له بهر ئه وه

ناکریت بهی سهند ووتهکانی وهربرگین، تهنانت ئهگهر هاتوو ناوی تهواوی ئه و حهوت دهستهش بهینیت ده بیت لیکولینه و هیان له باره ی کهسهکان و ئاستی دادگهریان بکریت،، نه بوونی زۆربه ی ئه م ووتاران ه پێش ده رکهوتنی ئه م کتیبه به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئه م کتیبه به ناوی عه لیوه (خوای لئ رازی بیت) دانراوه،،،، مورتعه ضی خاوه نی ئه م کتیبه له و کهسه نه بووه که رپوایهت بگێریته وه، نه ک هه ر هینده بگره قسه کراوه له سه ر دین و عه داله تیشی (واتا که سیکی دیندار و عادلش نه بووه)،،،، هینده به سه که به لگه بیت له سه ر باتلی و پر و پوچی ئه م کتیبه که جنیوی تیدایه بو گه وره هاوه لانی پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)،،،، ئه و ووته و تانه و ته شه ر و جنیوانه ی له و کتیبه دا هاتوو له ره وشتی مرۆقی باوه ردار ناوه شیته وه، چی جای له که سیکی وه ک ئیمامی عه لیوه (خوای لئ رازی بیت)،،،، زۆر ووته و ده سته واژه ی دژ به یه ک و ره کیکی تیدایه که چاوه رپوان نا کریت له پێشه وایانی زمانزان و رپوزن بێژانه وه ده رچوو بیت،،،، ئه و کتیبه لای شیعه ی رافیزه زۆر به دلناییی باوه ر و متمانیه یان پێیه تی، به ئه ندازه ی سه حیحی و دروستی قورئانی پیرو ز باوه رپیان پێیه تی، هه موو ئه و ره خنانه شی لئی گیراوه، به لگه یه له سه ر ئه وه ی شیعه له کاروباری دینه که یاندا ره چاوی بنه ماکانی جیگیرکردن و دلنایا بوونی راست و دروست ناکه ن له نقل کردنی رپوایه ته کاندایا

له سه ر بنه مای ئه وه ی که باسمان کرد بو مان روون ده بیته وه که کتیبی (نهج البلاغه) هی ئیمامی عه لی نیه (خوای لئ رازی بیت)، وه ته واوی ئه و ووتار و گوفتاران ه شی تیدایا هاتوو نا کرین له بابته شه رعیه کاندایا بکرین به به لگه و ده لیل، سه باره ت به و که سه شی که ئه و کتیبه ده خوینیته وه بو ئه وه ی ئاگاداری هه ندیک له رسته و ده سته واژه کانی ببیت، حوکی وه ک خویندنه وه ی ته واوی کتیبه کانی تری زامن وایه، به بی ئه وه ی به هیه چ شیوه یه ک ئه و ووتار و گوفتاران ه بدرینه پال پێشه وای باوه رداران عه لی کور ی ئه بو طالیب (خوای لئ رازی بیت) بو زیاتر شاره زا بوون ده توانیت ته ماشای کتیبی (کتب حذر منها العلماء به رگی 2 / لاپه ره 250) بکه یت ..

خوای که وره ش زاناره ..